

اوضاع اجتماعی زمان ظهور

در حکومت امام عصر علیه السلام مردم به امنیت اجتماعی خواهند رسید.

امنیت در عصر امام عصر علیه السلام چنان فراگیر می شود که حتی اگر کسی به خواب رود اطمینان دارد که او را بیدار نمی کنند و مزاحم خواب او نمی گردند. (1)

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند: «امت مهدی به او پناه می برند همانگونه که زنبورهای عسل به ملکه خود پناه می آورند. او زمین را پر از عدل و داد می کند (چنانکه پیش از آن) پر از ستم و جور شده بود؛ به حدی که مردم به فطرت نخستین خود باز می گردند. شخص خوابیده را از خوابش بیدار نمی کنند و خون کسی ریخته نمی شود....» (2)

امام علی علیه السلام فرمودند: «به دست ما (حکومت ما) روزگار سختی ها و تشنه کامی ها سپری گردد ... و چون قائم ما قیام کند کینه ها از دلها بیرون رود، حیوانات نیز با هم سازگاری کنند. در آن روزگار، زن با همه زیب و زیور خویش، از عراق درآید و تا شام برود و از هیچ نترسد ...» (3)

از امام صادق علیه السلام روایت شده که فرمودند: «هرگاه او قیام کند به عدل حکم کرده و در روزگاران او ظلم برچیده شود و راهها امن گردد ...» (4)

در حکومت امام عصر علیه السلام امنیت در دستگاه قضایی نیز حاکم می شود. درباره حضرت مهدی علیه السلام نقل شده است: «... مهدی علیه السلام قاضیان زشت کردار را کنار خواهد زد و دست سازشکاران را از سر مردم کوتاه خواهد نمود و از بین شما فرماندهان و امیران ظالم را عزل خواهد کرد...» (5) و در حدیثی درباره حضرت مهدی علیه السلام آمده است: «هرگاه او قیام کند به عدل حکم کرده و در روزگاران او ظلم برچیده شود ... و هر حقی به صاحب آن بازگردانده می شود...»

1 . چشم اندازی به حکومت مهدی(عج)، نجم الدین طبری، ص 191

2 . اثبات الهداه، شیخ حر عاملی، ج5، ص271 به نقل از الحاوی للفتاوی، ص 77.

3 . بحارالانوار، مجلسی، ج52، باب 27، ح 11، ص 316.

4 . همان، ص 338 و 339.

5 . همان، ج 51، ص 120.

6 . همان، ج 52، باب 27، ح83، ص 338.

آیا قیام امام مهدی(عج) مسلحانه است؟ و منظور از قیام با شمشیر چیست؟

پاسخ:

مسلم است که امام مهدی علیه السلام نیز مانند پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم نخست اعلان دعوت عمومی می کند و در آغاز ظهورش ، مردم را از پیام انقلاب خود آگاه می سازد و اتمام حجت می کند.

در این میان عده ای دعوتش را می پذیرند و راه سعادت پیش می گیرند و عده ای به مخالفت برمی خیزند که امام مهدی (عجل الله فرجه) در برابر اینها قیام مسلحانه می کند.

چنانکه امام جواد علیه السلام فرموده است: «وقتی 313 نفر یاران خاص حضرت قائم علیه السلام به خدمتش در مکه رسیدند، حضرت دعوتش را به جهانیان آشکار می سازد و وقتی که این تعداد به ده هزار نفر رسید، به اذن

خدا قیام مسلحانه می کند و خروج می نماید.»¹

و اما درباره ی قسمت دوم پرسش باید گفت که ظاهراً مقصود از خروج با شمشیر ماموریت به جهاد، و توسل به اسلحه برای اعلا ی کلمه ی حق است، و اینکه با هیچ یک از کفار به مصالحه نمی نشیند.

زیرا شمشیر همیشه کنایه از قدرت و نیروی نظامی بوده و هست، همان گونه که (قلم) کنایه از علم و فرهنگ است. و نیز از قدیم معروف بوده که کشور با دو چیز اداره می شود: قلم و شمشیر.

پس منظور از قیام با شمشیر، همان اتکای بر قدرت است، تا مردم نپندارند که این مصلح بزرگ به شکل یک معلم یا یک واعظ عمل می کند، بلکه او یک رهبر مقتدر الهی است که امان را از ستمگران و منافقان می گیرد.

1. بحارالانوار علامه مجلسی ج52 ص 283

چرا نشانه های ظهور همه خشن هستند؟!

توصیفاتی که در روایات و اخبار متعدد از اوضاع جهان در آخرالزمان شده است همه حاکی از آن است که دنیا را شومی و تیرگی فرا خواهد گرفت، ظهور که اتفاق مبارکی است چرا باید نشانه هایش همه تیرگی و خون و مرگ و نفاق باشد.

چند نکته:

1 آخرالزمان دوره خوبی نیست تا از آن به خوبی صحبت شود. دوره ای است که زمین از فساد و ظلم و تباهی مملو شده و مردم به خاطر دوری از معصوم و عدم ظهور معصوم، به خود اکتفا کرده و از معصوم دور مانده اند.

2 دوران آخرالزمان نیاز به اصلاح دارد، و علی القاعده سران فساد و ظلم در برابر این اصلاح خواهند ایستاد؛ و لذا این اصلاح و درمان انحرافات نیاز به مبارزه و جنگ دارد.

3 علائم ظهوری اگر مربوط به قبل از ظهور است ناظر به اوضاع بد آن زمان دارد؛ و اگر مربوط به بعد از ظهور است ناظر به جنگ و مبارزه با سران و حکومت های ظالم و فاسد است و ناظر به مردم عادی نیست.

بنابر این با توجه به لسان روایات که از آخرالزمان حکایت می کنند، آخرالزمان را دوره خوبی معرفی نمی کنند زیرا دوره ای است که مردم از معصوم دورمانده اند و به همان میزان از معیارها و ارزشهای اصیل دینی فاصله گرفته اند.

خوب نبودن و بد بودن دوران آخرالزمان، نیاز انسان ها به معصوم را ثابت می کند.

اگر هم روایات بیشتر راجع به جنگ و نبرد و مبارزه صحبت می کنند ناظر به مردم عادی نیست بلکه ناظر به حکومت ها و سران ظلم و فساد است که در برابر حق می ایستند و از پذیرش آن سر باز می زنند.

پی نوشت ها:

(1) بحارالانوار، علامه مجلسی، ج52، ص260 - 256.

(2) بحارالانوار، جلد 81، صفحه 198.